



The Holy See

PIELGRZYMKA DO ZIEMI ŚWIĘTEJ Z OKAZJI 50. ROCZNICY
SPOTKANIA PAPIEŻA PAWŁA VI I PATRIARCHY ATENAGORASA W JEROZOLIMIE
(24-26 MAJA 2014)

WIZYTA U WIELKIEGO MUFTIEGO JEROZOLIMY

PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Siedziba Wielkiej Rady na Wzgórzu Świątynnym (Jerozolima)
Poniedziałek, 26 maja 2014 r.

Video

*Wasza Ekscelencjo,
Wierni muzułmańscy
drodzy przyjaciele!*

Jestem wdzięczny, że mogę się z wami spotkać w tym świętym miejscu. Serdecznie wam dziękuję za uprzejme zaproszenie, które zechcieliście do mnie skierować, a szczególnie dziękuję Waszej Ekscelencji oraz przewodniczącemu Najwyższej Rady Muzułmańskiej.

Podążając za moimi poprzednikami, a zwłaszcza wspaniałym śladem podróży Pawła VI sprzed pięćdziesięciu lat, pierwszej wizyty papieża w Ziemi Świętej, bardzo pragnąłem przybyć jako pielgrzym i nawiedzić miejsca, które widziały ziemską obecność Jezusa Chrystusa. Ale ta moja pielgrzymka nie byłaby kompletna, jeśli by nie uwzględniała także spotkania z ludźmi i wspólnotami żyjącymi na tej ziemi, dlatego jestem szczególnie zadowolony ze spotkania z wami, wierni muzułmańscy, drodzy bracia.

W tej chwili moja myśl biegnie ku postaci Abrahama, który na tych ziemiach żył jako pielgrzym. Muzułmanie, chrześcijanie i żydzi uznają w Abrahamie, choć każda z tych religii na inny sposób,

swego ojca w wierze i wielki przykład do naśladowania. Stał się on pielgrzymem, pozostawiając swój lud, własny dom, aby wyruszyć w duchową przygodę, do której powołał go Bóg.

Pielgrzym to osoba, która staje się ubogą, godzi się opuścić swoją ojczyznę, pragnie osiągnąć wieki i upragniony cel, żyje nadzieją otrzymanej obietnicy (por. Hbr 11,8-19). Takie było położenie Abrahama i taka powinna też być nasza postawa duchowa. Nigdy nie możemy uważać siebie za samowystarczalnych, panów naszego życia. Nie możemy ograniczać się do trwania w zamknięciu, w pewności swoich przekonań. W obliczu tajemnicy Boga wszyscy jesteśmy ubodzy, czujemy, że zawsze powinniśmy być gotowi do wyjścia z naszych ograniczeń, w posłuszeństwie wezwaniu, jakie kieruje do nas Bóg, z otwartością na przyszłość, jaką pragnie On nam stworzyć.

W tej naszej ziemskiej pielgrzymce nie jesteśmy sami: przecinamy drogę innych wiernych, czasami dzielimy z nimi część drogi, czasami przeżywamy wspólnie pokrzepiający nas postój. Takie jest dzisiejsze spotkanie i przeżywamy je ze szczególną wdzięcznością: jest to miły wspólny postój, możliwy dzięki waszej gościnności, w pielgrzymce jaką jest nasze życie i życie naszych wspólnot. Żyjemy braterską łącznością i wymianą, które mogą nam dać pokrzepienie i nowe siły do stawiania czoła wspólnym wyzwaniom, jakie stają przez nami.

Nie możemy zapomnieć, że pielgrzymka Abrahama była także wezwaniem do sprawiedliwości: Bóg chciał, aby był on świadkiem Jego działania i naśladował Go. Również my chcielibyśmy być świadkami działania Boga w świecie i dlatego właśnie w tym naszym spotkaniu czujemy głęboko rozbrzmiewające wezwanie, byśmy byli budowniczymi pokoju i sprawiedliwości, byśmy prosili na modlitwie o te dary i uczyli się od Boga miłosierdzia, wielkoduszności i współczucia.

Drodzy bracia, drodzy przyjaciele, z tego świętego miejsca wznoszę z głębi serca apel do wszystkich ludzi i wspólnot, które powołują się na Abrahama: szanujmy się i miłujmy się wzajemnie jako bracia i siostry!

Uczmy się rozumieć cierpienie innej osoby!

Niech nikt nie wykorzystuje imienia Boga do przemocy!

Wspólnie pracujmy na rzecz sprawiedliwości i pokoju!

Salam!